

2. Rozmíšky, hádky a další trampoty při odjezdu

U hřiště Velkého Tuřínova právě zaparkoval minibus. Vystoupil z něj starý známý řidič, který je vezl na turnaj do Říma, ale jinak byl minibus úplně nový. Krásný bílý s červeným pruhem a nápisem *Bohemia Express* po obou stranách.

„Starej busík už dosloužil. Sice ještě jezdí, ale z jednoho muzea mi za něj nabídli pár korun, které mi dopomohly k pořízení téhle nové mašiny,“ chlubil se řidič dědovi.

„Když já mám radši ty muzejní kousky. Mají v sobě duši,“ neocenil nový minibus děda Ignác.

„Nebojte, pár dálkových výletů a duše se nahromadí i v tomhle. Jenomže teď mě už žádné nečekané zvuky nepřekvapí. Tohle zvíře přede jako kotě. Taky jsem si myslel, že si na něj jen tak nezvyknu, ale je to fajn, jaký to má nový vychytávky. A ta klimatizace. V takovém pařáku jako dneska se bude extra hodit,“ liboval si řidič.

Dědu Ignáce pozval na soustředění trenér, aby mu pomohl uhlídat tu bandu výrostků, případně mu vypomohl s tréninky, když zjistil, že se v tom děda docela vyzná.